

متن پرسش

با سلام: امیدوارم سال پربرکتی داشته باشید. استاد گرامی راستش رو بخواین استاد عزیز بنده دوس دارم بدونم منظور شما از اینکه باید در حوزه بتونیم به اجتهاد برسیم چیه؟ یعنی اینکه حتما به تمامی قواعد فقهی و اصول فقه و ادبیات عرب تسلط داشته باشیم یا اینکه در حدی از اونها آگاه بشیم که بتونیم منظور از یک آیه رو خوب متوجه بشیم بسه؟ باور کنید بنده اصلا از سر غرور صحبت نمی‌کنم و البته به خدا پناه می‌برم که دچار غرور بشم ولی بنده هرطور نگاه می‌کنم می‌بینم تمام اساتیدی که ادبیات عربشون خبه و به اصول فقه تسلط دارن اون فهمی که باید از دین داشته باشن رو ندارن. نمیخوام بگم این دلیل میشه که ادبیات عرب و فقه رو خوب نخونیم ولی الان بنده ناراحتم که نمیتونم از این دروس نمره خوب بگیرم در حالی که بنده اصل مباحثو خوب گرفتم و میتونم توضیح بدم. آیا همین که بدونم خوب درسو می‌فهمم برای اینکه امام زمان (عج) از بنده راضی باشن کافی هست یا حتما باید نمره هم خوب بشه؟ اساتید و مدیرها دائم به ما میگن شما شهریتون حرامه ولی من همش برام سواله آیا استادی که طبق اصول تدریس نمیکنه یا مدیرانی که مدیریت صحیح بلد نیستن و دائم با زور تهدید و اخراج میخوان ما رو درس خون بکنن اونها در این بازدهی کم طلاب مقصر نیستن؟ آیا اون کسانی که در راس نشستن و به توصیه های رهبری خوب عمل نمیکنن هرچند که عمدی هم این قصور رو انجام ندن در بازدهی کم طلاب سهیم نیستن؟ امام زمان (عج) از ما طلاب فقط ناراحت میشن؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری بنا نیست در درس خواندن نمره‌ی خوب ملاک باشد، فهمیدن ملاک است و در مسیر اجتهاد است که انسان به یک فهم کلی می‌رسد و می‌تواند جایگاه آیات و روایات را درست بفهمد. اما اجازه دهید انتقادی هم به شما بکنم و آن این‌که بپذیرید باید دقیق‌تر از این باشید که هستید تا در نوشتن‌های خود واژه‌ها را درست به کار ببرید نه آن‌طور که در محاوره آن الفاظ را اداء می‌کنید. هیچ‌وقت در نوشتار به جای «راست‌اش را بخواهید»؛ نمی‌نویسند «راستش رو بخواین» که این نوع ضعف تا آخر نوشته‌ی جنابعالی هست. موفق باشید